

Mingo despenja les botes per jugar amb l'Hostalric

El defensa, de 36 anys, actua a Tercera Catalana després d'haver-se retirat fa un any

El lateral saluda els jugadors de la Celleria abans del partit de dissabte.

HOSTALRIC/LA CELLERA | MARC BRUGUÉS

Quan l'estiu del 2012 Carles Domingo, Mingo, va decidir que cap de les ofertes de Segona A i Segona B que tenia sobre la taula el compensaven econòmicament va tenir clar que havia arribat el moment de penjar les botes. Havia acabat contracte amb el Nàstic de Tarragona i, amb 35 anys, va veure que ja n'hi havia prou, que era el moment de tornar a casa, al poble, a Hostalric. Enrere quedava una trajectòria de 134 partits a Primera (Albacete,

Sporting, Rayo Vallecano, Betis i Nàstic) i 279 a Segona A (Barça B, Sporting, Albacete i Nàstic) i el mèrit de ser un dels jugadors de les comarques gironines amb millor trajectòria al món del futbol. Boig del futbol i malalt de l'esport, Mingo va canviar els entrenaments diaris i l'exigència professional de la Lliga de Futbol Professional pels partits amb l'equip indoor de veterans del Barça i les maratons i curses de muntanya. L'exigència dels tornejos de veterans amb el Barça va fer que comencés a notar la inactivitat i va decidir-se a acceptar, amb 36 anys, la proposta del seu cunyat per entrenar-se amb l'Hostalric. "Em va dir que hi anés per estar en forma i després em van proposar fer-me fitxa. Al final em vaig decidir", explica Mingo, que dissabte passat va disputar el seu tercer partit amb la samarreta groc-i-negra al camp de la Celleria, al Grup 16 de Tercera Catalana (1-4). Lluny del glamur del munt d'estadis que ha trepitjat, Mingo assumeix "la mar de bé" el fet de competir ara en pobles com la Celleria o Sant Antoni de Calonge. "És només qüestió de canviar la mentalitat. He tingut la meua etapa de gaudir a Primera i Segona A i ara en comença una que no és ni millor ni pitjor. Ara segueixo jugant i intento fer-ho amb els amics per passar-ho bé", explica convençut i agraït. A més a més, tornar-se a enfundar la samarreta de l'equip del seu poble és per a Mingo un "autèntic orgull" després d'haver-hi jugat dues campanyes quan era aleví abans que el Barça el captés per a la Masia en edat infantil.

El compromís de Mingo amb l'Hostalric és màxim, tot i que d'entrada el club ja sap que compagina els partits amb l'equip selvatà amb les competicions del Barça indoor de veterans. "No és una obligació, però sempre intento anar a entrenar cada dia i a jugar els caps de setmana", explica el lateral esquerre. Amb Mingo a l'equip, l'Hostalric ha guanyat sumat 5 punts dels 9 possibles i ha tret el cap de la part baixa. El tracte amb els seus nous companys de vestidor i veïns de poble és "exquisit i de molt de respecte" i fins i tot reconeix que "de vegades s'ho pensen dos cops a l'hora de posar la cama i no entrar tan fort". Pel que fa als rivals, en els tres partits que ha jugat (Quatre Vents, Sant Antoni i la Celleria), Mingo no ha tingut cap problema. "Els rivals intenten ser correctes", diu.

Abans d'acceptar la proposició del seu cunyat, Mingo va canviar per uns mesos, les botes de futbol per les bambes de córrer i es va dedicar a fer maratons i curses de fons. "Ni la de Nova York ni res d'extraordinari! Vaig fer la de Sant Esteve i una del Montseny. També una cursa per dins de Girona", explica l'exjugador. Les curses però les ha aparcat per anar a jugar "encantat i amb molt d'orgull", sempre que els veterans del Barça el deixin, amb l'equip del seu poble pels camps de Tercera Catalana.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/11/19/mingo-despenja-botes-jugar-lhostalric/644294.html?utm_source=rss